

den, at man med al Kræft i Statsraadet vil søge at bevirke Hans Majestæts Sancttion paa Lovforslaget, saaledes som det er fra Folkethinget kommet til os.

Formanden: Jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget til Hinder for, at den 4de Landstingsmand for 10de Kred, der har begjært Ordet, atter faaer det, skjøndt han allerede tre Gange har havt det.

Schmann: Det er naturligvis ikke for at komme tilbage til den, forøvrigt med en meget let Hentydning opfasteede Tvivl om, hvorvidt den allersførste Incamination af denne Sag var fuldkommen correct, ligesom det heller ikke er for at tviste med min ærede Ven om Formen, at jeg atter tager Ordet, men jeg vil netop i Realiteten gjøre opmærksom paa, at naar han imod mit Forslag har anført, at man derved vilde udelukke dem, som have en Moder, Søster eller Broder at forsørge, er det en Feiltagelse i Realiteten; thi den, der uden at være gift, er Familieforsørger, vil netop efter mit Forslag nyde Godt af Loven. Det er en Feil i Realiteten, naar han som sit eneste Exempel mod mit Forslag anfører en Mand, der kun har en Kone, et Barn, en Pige, en Karl; thi han vil altid komme ind under Loven, dersom ikke den Omstændighed, at han har et Agerbrug, vil udelukke ham. Det er dernæst en Feiltagelse i Realiteten, naar han anførte over, at Skolelærerne vilde blive udelukkede; da de, som communale Embedsmænd, ere aldeles udenfor nærværende Lov, og det er endelig en Feiltagelse i Realiteten, naar han mener, at Forskjellen mellem de to

Forslag, imellem hvilke vi have at vælge, er en finantstiel; thi det er oplyst, at det i finantstiel Henseende netop giver det samme Udbytte, og Stillingen er altsaa ingenlunde den, at Landstinget ikke vil unde Embedsstanden det samme Dyrtidstillæg, som Folkethinget har villet unde den, men at det kun finder, at det hensigtsmæssigere fordeles paa den af Regeringen foreslaaede Maade, end det vil see efter det os fra Folkethinget oversendte Lovforslag. Det er oplyst, at det i finantstiel Henseende bliver det samme, og det er af Mængseldige her blevet antydet, hvad jeg forøvrigt ikke videre skal urgere, at hvis det andet Thing skulde være villigt til at ville gaae ind derpaa, vilde det mulligen herfra ikke møde synderlig Modstand endogsaa at bevilge en højere Sum. Jeg troer min ærede Ven vil indrømme, at det er Realiteter.

Riis: Ja, naar jeg talte om Realiteten, saa er det ikke med Hensyn til hvad den ærede Tale har nævnt, men med Hensyn til den Form, som han troede var brugt, nemlig om det var konstitutionelt at tage et saadant Spørgsmaal frem. Hvad det angaaer, at den ærede Landstingsmand har troet at burde belære mig med Hensyn til Indholdet af § 4 i Regeringens Lovforslag, da har jeg meget godt set det, og jeg har heller aldrig ved at give dette Exempel, som jeg tillod mig at anføre, villet nyde den paa noget Saadant, som den ærede Landstingsmand omtalte; men jeg har udtrykkelig sagt, at Folkethingets Forslag havde det forud for dette, at det ikke udelukkende tog Hensyn til dem, der ere gifte eller Familieforsørger.